

Stemmer fra Publikum. Rytter og Cyklist.

Højstærede Hr. Redaktør! Tillad mig i Deres ærede Blad at henlede cyklende Medmenneskers Opmærksomhed paa Følgende:

Da jeg Mandag Formiddag kom cyklende ud ad Heden, holdende til den efter almindelig Opfattelse rigtige Side af Vejen, nemlig til højre, kom dér, hvor Husrækken ophører, en Dragon-officer ridende imod mig i rask Trav; idet jeg gik ud fra, at jeg havde Ret som enhver Anden til at kjøre paa Vejen, naar jeg holdt mig til højre Side af denne, vedblev jeg min Kurs; jeg opdagede dog snart, at Officeren havde en anden Opfattelse, idet han styrede sin Hest lige imod mig og tvang mig ind paa Grønsværkanten langs Grøften, saa at jeg paa et hængende Haar var styrtet i denne; fraseet den Risiko, jeg derved løb paa Person og Maskine, skulde jeg endda ikke have beklaget mig, om ikke Officeren i samme Øjeblik han red forbi mig havde givet mig en Tiltale med paa Vejen, som «Kan De ikke kjøre afvejen for . . . .» eller lignende, som først i det Øjeblik oplyste mig om, at det var selve hans underjordiske Majestæt jeg kjørte forbi. Havde jeg iforvejen vidst dette, var jeg rimeligvis nok kommen af Maskinen itide.

At man paa Landevejen kan træffe mindre heldige Personer, som af en eller anden Grund have Antipathi mod Cykler og derfor genere disse paa alle Maader, kan jo ikke undgaaes, men at en Officer, i Betragtning af den Dannelselse, han sidder inde med, udviser en lignende Opførsel, maa nærmest betegnes som mindre heldigt.

Derfor er mit Raad til alle Cyklistere: stig af Maskinen, naar en Rytter viser sig paa Landevejen og tilsyneladende

ikke vil overholde det sædvanlige Færdselsreglement, thi han kan meget lettere end et Kjøretoøj tvinge sin Hest til at vælte en Cyklist i Grøften, og man veed aldrig iforvejen, hvilke Hensigter Rytteren kan have.

Deres ærbødige
ældre Cyklist.